

Opatrnosť je namieste

Vážení Štvrtčania. V súčasnosti sa azda všetci najviac tešíme z návratu k predošlému spôsobu života, aký sme poznali pred koronakrízou. Od posledného vydania našich novín prešli tri mesiace, počas ktorých sme si viacerí uvedomili, akí sme zraniteľní. Denný režim nám zmenili nariadenia, pravidlá a disciplína. Susedská výpomoc a dobrovoľníctvo dostali nový rozmer.

Toto ťažké obdobie sa nám podarilo zvládnuť aj vďaka osobnej obetavosti na úkor rodín a voľného času. Mnohí doma šli rúška, rozdávali ich susedom, seniorom, školám, zdravotníckym zariadeniam a nosili ich na obecný úrad, odkiaľ sa doručovali do poštových schránok. Chcem sa poďakovať všetkým dobrovoľníkom, rodinnej firme, členom krízového štábu, všetkým organizáciám v obci vrátane hasičov pripravených na zvládnutie krízovej situácie.

Spoločenský život sa aj v našej obci na niekoľko mesiacov zastavil. Výnimkou bolo stavenie mája, ktoré za dodržania osobnej ochrany zabezpečili naši dobrovoľní hasiči. S ochrannými opatreniami sa uskutocnila aj každoročná brigáda ku Dňu Zeme. V spolupráci s našimi poľovníkmi, za pomoci strojov od FirstFarms a s finančnou podporou Nafty sme individuálnym zberom odpadu naplnili päť kontajnerov.

Začala sa tiež avizovaná výstavba novej garáže hasičskej zbrojnice, kde sa v rámci spolupráce s dobrovoľným hasičským zborom, FirstFarms a betonárňou Karovič podarilo sponzorsky vybudovať nájazd. Pre obec to predstavuje značnú finančnú úsporu.

Naši seniori boli považovaní za najohrozenejšiu skupinu obyvateľstva a najviac sa ich dotkli obmedzenia. Jedným z nich bolo aj prerušenie prípravy stravy. Príprava a výdaj stravy do vlastných nádob budú pre pretrvávajúce riziká zjavne naďalej veľmi problematické. Za splnenia podmienok a zmenou spôsobu výdaja stravy do jednorazových uzavretých nádob ho vieme obnoviť. Za týmto účelom sa pripravil dodatok k všeobecne záväznému nariadeniu.

Naďalej nás trápia čierne skládky odpadov, ktoré vytvárajú osoby z iných katastrálnych území v okolí Pieskovne. Spoločnosť zabezpečujúca odvoz komunálneho odpadu z našej obce tento odpad odmieta odvážať. Naši chatári môžu vykladať len označené vrecia. Prosím zodpovedných ľudí aj chatárov, aby nám pomohli tieto osoby upozorňovať na to, že vrecia majú zostať tam, kde patria. Je potrebné zmeniť spôsob odvozu tohto odpadu.

Rovnaký problém pretrváva aj v rómskej osade. Napriek nemalým finančným prostriedkom vynaloženým v minulosti sa odpad stále hromadí, čo okrem iného podporuje rozmnožovanie potkanov. Vyčistením miesta s odpadom sa navyše vytvorili stavebné pozemky. Je to nekonečný príbeh. Pomôcť by mohla zmena zákonov, aby bolo právo vymožiteľné. Podnikáme kroky aj na vyriešenie bezpečnostnej situácie v osade. Prebiehajúci konflikt zaťažuje mnohé organizácie a linky záchranného integrovaného systému a polície.

Obec sa niekoľko mesiacov pripravuje na pokles svojich príjmov z podielových daní. Aj z tohto dôvodu boli už v marci všetky rozpočtové organizácie požiadané o maximálne zníženie svojich výdavkov. Prehodnotili sme investičné zámery a rovnako obmedzujeme výdavky na minimum. Úpravou rozpočtu na júnovom zasadnutí obecného zastupiteľstva obec potvrdzuje správnosť svojho marcového rozhodnutia a vykonaných rozpočtových opatrení. Za zodpovedný prístup a podporu ďakujem aj všetkým poslancom.

Plány pripravovaných športových a kultúrnych podujatí sa zmenili a reagujú na aktuálne dianie. Každoročné letné hodové slávnosti by sa mali uskutočniť s účasťou lákavých interpretov. Keďže vývoj pandémie je nepredvídateľný, pri výbere dovolenkových destinácií musíme byť obozretní a nemali by sme zabúdať na osobnú ochranu. Želám vám krásne prežitie leta a oddychu s vašimi najbližšími.

RADOSLAV BENKOVIČ, starosta obce

Upratovali sme s rúškami

Jarná brigáda ku Dňu Zeme bola plánovaná na 4. apríla, z dôvodu pandémie sme ju však odložili. Za predpokladu dodržania všetkých bezpečnostných opatrení bol avizovaný náhradný termín 2. mája. Ešte týždeň pred náhradným termínom sme však nevedeli, či sa nám podarí akciu zrealizovať.

Spoločnosť Nafta nás finančne podporila, zabezpečila päť kontajnerov, vrecia, tričká, rukavice pre brigádnikov, no vzhľadom na situáciu s COVID-19 sa naftári z tohtoročnej účasti na upratovaní ospravedlnili.

Keďže je brigáda ku Dňu Zeme v našej obci už tradíciou, podarilo sa nám vopred osloviť väčšinu našich dobrovoľníkov a dohodnúť sa na bezpečnostných opatreniach pri upratovaní. Mnohým som odovzdala tematické tričká, vrecia a rukavice už koncom týždňa a zopár ľudí upratovalo už v piatok.

V sobotu ráno sa ako prví stretli poľovníci z PZ Sokol a v skupinkách dvoch až troch ľudí sa vybrali na dohodnuté miesta. Futbalisti OŠK Plavecký Štvrtok sa k nám pripojili a zbierali špinu v lese od štadióna smerom ku Kamennému mlynu.

V upratovanej pozvánke sme okrem nového termínu informovali, že odpad je možné zbierať len s rúškom na tvári, v menších skupinách maximálne piatich ľudí, ideálne členovia jednej rodiny. Dobrovoľníci z obce, rodiny s deťmi a chatári sa začali stretávať od 9.30 h pri jazere Pieskovňa. Brigádnici prichádzali postupne a s každým sme sa dohodli, kde bude

upratovať a na ktorom konkrétnom mieste plné vrecia s odpadom odloží.

Poľovníci pozbierali 13,87 tony odpadu a naplnili všetkých päť kontajnerov. Sedemdesiatšesť brigádnikov vrátane detí vyčistilo za dve hodiny časti obce a lesy.

Upratovalo sa pri železničnej stanici, pri trati na začiatku a konci obce, po celej dĺžke potoka Vampíl, v lese na začiatku chránenej krajiny oblasti Bezodné, v lese Šipold. Ďalej v lese rekreačnej oblasti Vampíl, v lese za Doležalkou, okolo jazera Pieskovňa a na poli za jazerom. Na dolnom konci pri potoku Oliva sme vďaka traktorbagru od firmy FirstFarms zlikvidovali jedinú väčšiu čiernu skládku.

Pri monitorovaní stavu čiernych skládok sme skonštatovali, že odpadu je menej ako za predchádzajúce roky. Panelové zábrany oproti Budovám, pri štadióne a posunutie rampy na Bezodnom pomohlo. Čiernych skládok je viditeľne menej.

Po brigáde sme sa zvykli stretnúť a porozprávať pri dobrom guláši, pive či kofole. Tento rok sme príjemný záver brigády museli oželiť. Napriek prvým zlým prognózam sa nám ju však podarilo zrealizovať. Máme radosť, že sme spoločne upratali naše okolie a ísť nielen v lete do lesa bude pre všetkých dokonalá relaxácia v zelenej oáze. Ďakujeme za našu prírodu, ďakujeme za naše deti.

ZUZANA ONDRIAŠOVÁ

Foto: Zuzana Horváthová.

Obecné zastupiteľstvo rokovalo

Na svojom treťom tohtoročnom zasadnutí konanom 18. júna schválilo obecné zastupiteľstvo v Plaveckom Štvrtku plán kontrolnej činnosti hlavnej kontrolórky obce na druhý polrok 2020. Vzalo tiež na vedomie správu hlavnej kontrolórky a stanovisko k záverečnému účtu za rok 2019, ako aj správu audítora za minulý rok.

Poslanci odobrili záverečný účet obce a celoročné hospodárenie bez výhrad. Súhlasili s použitím prebytku rozpočtového hospodárenia na tvorbu rezervného fondu vo výške 22 470,31 eura. Zelenú dostala aj druhá zmena rozpočtu v tomto roku.

Obecné zastupiteľstvo zároveň schválilo všeobecne záväzné nariadenie o chove a držaní zvierat na území obce Plavecký Štvrtok. Hlasovaním prešiel aj dodatok k všeobecne záväznému nariadeniu o výške príspevku na čiastočnú úhradu nákladov v školách a školských zariadeniach v zriaďovateľskej pôsobnosti obce.

Na júnovom rokovaní poslanci odsúhlasili tiež odpis pohľadávky nebohého MUDr. Jozefa Findru vo výške 1537,99 eura za prenájom priestorov v zdravotnom stredisku. Zastupiteľstvo odobrilo aj prevod majetku kotelne v základnej škole vo výške 109 780,63 eura do majetku Základnej školy Plavecký Štvrtok.

Predmetom hlasovania volených zástupcov bol okrem iného predaj viacerých obecných pozemkov súkromným osobám. Prevody majetku obce musia byť prijaté nadpolovičnou väčšinou prítomných poslancov. Pred schvaľovaním obecným zastupiteľstvom musia byť zverejnené najmenej 15 dní na úradnej tabuli a na internetovej stránke obce.

IŠ

Lekáreň už v prevádzke

Lekáreň v obci je opäť funkčná s novým prevádzkovateľom. Dobu jej znovuotvorenia predĺžila nefunkčnosť úradov vydávajúcich potrebné povolenia na jej prevádzku počas vyhláseného núdzového stavu.

Otváracie hodiny lekárne:

Pondelok 10.00 – 17.00 h

Utorok 8.00 – 14.00 h

Streda 10.00 – 17.00 h

Štvrtok 8.00 – 14.00 h

Piatok 8.00 – 14.00 h

Telefonický kontakt: 034/774 64 54

Obecná polícia v novom sídle

V priebehu mesiacov máj a jún sme v obci dobudovali kamerový systém s použitím optických káblov a doplnili sme tri nové kamery. Táto sieť je v súčasnosti plne funkčná a priblížila nás k dlho plánovanému presťahovaniu obecnej polície do nových priestorov pri obecnom úrade. Sťahovanie sa už uskutočnilo a príslušníci obecnej polície majú plne vybavené a zabezpečené dve miestnosti.

Knižnica je opäť otvorená

Otváracie hodiny:

PONDELOK 15.30 – 17.30

ŠTVRTOK 16.00 – 18.00

kniznicaps@gmail.com

0902 033 147

Obecná knižnica Plavecký Štvrtok

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Vážení občania,

na základe nového zákona č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov obec nebude zverejňovať zoznam narodení, úmrtí, jubileí a sobášov bez písomného súhlasu dotknutej osoby.

Ak máte záujem o zverejnenie oznámenia o narodení, úmrtí alebo životnom jubileu, je potrebné podpísať súhlas so spracovaním osobných údajov. Tlačivo je k dispozícii na obecnom úrade alebo na webovej stránke obce.

Počet obyvateľov k 1.7.2020

2506

NŠ

Rozpis zvozu triedeného odpadu na 2. polrok 2020

Dátum	Deň	Plasty	Papier	Sklo
14/7/2020	Utorok		X	
17/7/2020	Piatok	X		
28/7/2020	Utorok			X
18/8/2020	Utorok	X		
27/8/2020	Štvrtok			X
8/9/2020	Utorok		X	
17/9/2020	Štvrtok	X		
29/9/2020	Utorok			X
13/10/2020	Utorok	X		
26/10/2020	Pondelok			X
10/11/2020	Utorok		X	
11/11/2020	Streda	X		
27/11/2020	Piatok			X
15/12/2020	Utorok	X		
28/12/2020	Pondelok			X

OBEC PLAVECKÝ ŠTVRTOK SRDEČNE POZÝVA NA

HODOVÉ SLAVNOSTI

Májovanka 15.8.2020

Mia pre deti

Bečkovci chlapi

Pre deti:
kolotoče
maľovanie na tvár

Sprievodný program:
piatok – nedeľa:
beseda a výstava
fotografickej tvorby
Antona Fialu
v Ekocentre

Podujatie finančne podporila spoločnosť Nafta, a. s.

Podakovanie za 2%

Ďakujeme všetkým ľuďom, ktorí aj tento rok darovali 2% z daní Adrianke Kovárovej z Plaveckého Štvrtka, s. č. 300. Adrianka má detskú mozgovú obrnu a za tieto príspevky navštevuje rehabilitačné centrum Adeli v Piešťanoch. Absolvuje cvičenia, rehabilitácie, masáže, logopédiu a chodí do hyperbarickej komory. Vďaka všetkým vašim príspevkom stať sa môže bojovať so svojou chorobou. Všetkým darcom 2% ešte raz ďakujú

rodičia a starí rodičia Kovároví
Plavecký Štvrtok č. 300 a 194

Opäť sme znížili produkciu skleníkových plynov

Tak ako minulý rok, i tentoraz získal Plavecký Štvrtok certifikát od organizácie zodpovednosti výrobcov ENVI-PAK, ktorá financuje triedený zber odpadov v našej obci. V roku 2019 uhradila organizácia náklady na jeho prevádzkovanie v celkovej výške 16 840 eur bez DPH.

Objem triedeného zberu komunálneho odpadu predstavuje 92 060 kg. Triedeným zberom sme vlani opäť prispeli k zníženiu produkcie skleníkových plynov v množstve 69 036 000 kg oxidu uhličitého (CO₂), čo je o 9 772 333 kg CO₂ viac ako v predchádzajúcom roku. Táto úspora predstavuje množstvo, ktoré by vyprodukovalo priemerné osobné auto, ak by 6383-krát obišlo zemeľu.

Množstvo vytriedeného odpadu vzrástlo len vďaka zodpovedným obyvateľom. Tento údaj sa premietne vo výške poplatku za vývoz a zber komunálneho odpadu v obci. Veríme, že v ďalšom období sa bude objem vytriedeného odpadu ešte zvyšovať, a tým spoločne prispeseme k zlepšeniu životného prostredia.

NŠ

Pozvánka na Mravenec

Občianske združenie Štvrtčan oznamuje všetkým obyvateľom našej obce, a hlavne milovníkom folklóru, že pripravujeme už 12. ročník medzinárodného detského folklórneho festivalu Mravenec. Opäť do našej obce zavítajú detské súbory zo Slovenska, ale aj zo zahraničia. Tento ročník sa uskutoční 12. septembra 2020. Srdečne vás pozývame.

Sochár R. Miklánek: Vaša obradná sieň je nadčasová

Popredný slovenský sochár a reštaurátor **Rastislav Miklánek** sa narodil v roku 1942 v Bratislave. Absolvoval Vysokú školu výtvarných umení, kde ukončil štúdium v odbore figurálne sochárstvo. Je autorom obradnej siene nášho obecného úradu. Na tomto diele spolupracoval s kolektívom architektov a výtvarníkov.

Mnohí naši čitatelia vás nepoznajú. Ako by ste sa im predstavili?

Som rodený Bratislavčan. Vysokú školu výtvarných umení v Bratislave – sochárske oddelenie u profesora Jozefa Kostku, som absolvoval v roku 1966. Prejavil som záujem aj o ďalšie štúdium u profesora Karla Veselého – reštaurovanie pamiatok, ktoré som ukončil v roku 1970. Takto vedomostne „vzbrojený“ som vstupoval na slovenskú výtvarnú pôdu. Svoje prvé skúsenosti s možnosťou sochárskeho uplatnenia som však mal už počas štúdia, na prácach objednaných Československou televíziou.

Aký je váš vzťah k Plaveckému Štvrtku?

Môj vzťah k Záhoriu, k jeho borovicovým lesom – ich vôni a suchohríbom – sa vytvoril ešte v mladosti, častými výletmi so svojimi rovesníkmi z rodnej Bratislavy najmä na Kamenný mlyn. Koncom osemdesiatych rokov sa mi pošťastilo stať sa chatárom vo vašej obci. Toto miesto mňa aj moju rodinu uchvátilo svojou kultivovanosťou, čistotou, ale aj obyvateľmi inklínujúcimi k umeleckým prejavom a zachovávajúcimi ľudové zvyky a tradície.

Čo vás priviedlo k zákazke na vyhotovenie čelnej steny obradnej siene?

V tomto začiatku môjho „usídľovania sa“ u vás ma ako výtvarníka a sochára oslovila vtedajšia tajomníčka miestneho národného výboru, pani Sochorová, s požiadavkou o pomoc pri dotvorení budovanej sobášnej miestnosti. Touto ponukou som sa cítil poctený a rozhodol som sa ju prijať.

Pracovali ste na diele sám, alebo vám niekto pomáhal?

Rastislav Miklánek.

Keďže išlo o komplexný koncept a návrh na celý interiér, bolo nutné z mojej strany vytvoriť kolektív pozostávajúci z architektov a výtvarníkov. Možno povedať, že celkový zámer a vizuálna koncepcia tejto úlohy sa zrodila po mojich prvotných konzultáciách s architektom a vtedajším riaditeľom Umeleckých remesiel v Bratislave Matejom Turcerom. Tu sme spolu navrhli aj kolektív zúčastnených tvorcov. Architekti Matej Turcer a Viktor Holubár navrhli a vytvorili v sobášnej miestnosti atypické osvetľovacie telesá, ako aj interiérový nábytok – stoličky a obradný stôl, ktorým dominuje drevo. Akademický maliar Milan Dobeš, významný slovenský a európsky tvorca v oblasti kinetického op-artu, vytvoril na stene obradnej miestnosti geometricko-dekoratívny podlhovastý reliéf, tvorený vrstvenými ploškami z drevnej hmoty a striekaný štruktúrovanou farbou – imitujúcou

povrch gobelínu v oranžovo-červenej tónine. Štylizované tvary zobrazujú rozkvitajúce vegetatívne motívy navodzujúce optimistickú náladu. V strednej časti sa autor nezaprel svojmu tvorivému zameraniu umiestnením centrálnych sklenených kruhov evokujúcich (nefunkčnú) hru svetiel. Celá táto stena vhodne vyvažuje a oživuje daný priestor potrebným kontrastom voči čelnej bielej neutralizujúcej ploche. V prípravnom priestore sa nachádza rozmerná malba s motívom hudby a radosti v optimistickom ladení v živých červených tónoch od akademického maliara Svetozára Králika. Čelná stena, ktorú som navrhol a realizoval ja, je celá biela a reliéfne zvrásnená vlniacimi sa krivkami. Svojimi symetrickými pohybmi na obidvoch stranách vytvára v hornej stredovej časti čestné miesto na umiestnenie štátneho znaku. Ide o pomerne rozľahlú sadrovú plochu a techniku tzv. ťahanej sadry. Dekoratívne plochy touto technikou som, spolu so spolužiakom a sochárom Ladislavom Chamutim, realizoval aj v iných obciach a budovách v našom kraji.

Ako vy sám hodnotíte toto dielo?

O vašej sobášnej miestnosti sa dá povedať, že bola riešená a realizovaná nadčasovo. Ešte i dnes má svoju kvalitu a aktuálne estetické hodnoty. To, že sa stala i pre dnešok akceptovateľná, je vďaka nášmu, v tom čase, tvorivo objektivizujúcemu prístupu.

Kde môžeme nájsť vaše ďalšie diela?

Vytvoril som celý rad medailí a plakiet. Napríklad 25. výročie Slovenskej akadémie vied, 10. výročie Benzinolu, Deň osvety, Kultúrne leto, Samuel Jurkovič, Štefan Závodník, Komenského trienále a mnohé iné. V rovine plošného reliéfného sochárstva som vytvoril niekoľko pamätných dosiek. Spomeniem napríklad pamätnú dosku Mikulášovi Galandovi, prvému zjazdu odborov, Jankovi Čmelíkovi a Karolovi Šmidkemu. V čase útlmu reštaurátorskej činnosti na Slovensku som vytvoril kolektív, ktorý svojou činnosťou realizoval nielen akútnu záchranu

Dielo akademického maliara Milana Dobeša.

Dielo slovenského sochára Rastislava Mikláňka.

Dielo akademického maliara Svetozára Králika.

Kráľa v Bratislave. A to vytvorením 12 guľových plastík pre zverokruh, vstupnou kamennobronzovou sochou Sad J. Kráľa a kruhovou plastikou pre bývalé rozárium. Pohľadový betón v kombinácii s kamennou sochou som realizoval pri úprave prameňa Vepor v Kúpeľoch Brusno. Pohľadový betón v kombinácii s pozlátym kovem som použil na vytvorenie vertikálnej plastiky Vesmírne teleso v hurbanovskej hviezdárni. Zúčastnil som sa aj na niekoľkých sochárskych súťažiach, kde som dostal pár ocenení. Napríklad odmenu v súťaži na povodeň, odmenu v súťaži na Pamätník Slovenského národného povstania v Martine, druhé miesto v súťaži na Pamätník obetiam holokaustu v Bratislave. Súťaž na pomník Jána Kollára v Bratislave, ktorú som vyhral, sa už nestihla realizovať pre nastávajúce revolučné udalosti.

Ako vnímate sochárske umenie v dnešnej dobe?

Aj napriek akémusi kultúrnemu útlmu a absencii mnohých poľudšťujúcich hodnôt v súčasnosti verím, že ktorákoľvek spoločnosť, keď bude chcieť napredovať, musí sa prezentovať nielen technickou vyspelosťou a jej chladom, ale aj snahou rozplakať alebo rozosmiať „roboty“, ktorými sa stávame. Samotnú sochársku tvorbu v tomto kontexte považujem za jeden z obohacujúcich faktorov našej citovej mysle, ktorý si vždy nájde svoje miesto a uplatnenie v spoločnosti.

niektorých pamiatok, ale pomáhal presadzovať túto činnosť v polohe výtvarnej. Niektoré práce kolektívu: Morový stĺp na Rybnom námestí v Bratislave, plastiky svätcov na Michalskom moste, súsošie Immaculáty v Banskej Štiavnici a mnohé iné. Aj napriek týmto aktivitám zostáva mojou ťažiskovou činnosťou naďalej sochárska tvorba. Zameriavam sa najmä na parkovú

sochársku výzdobu a dotváranie verejných priestranstiev. Spomeniem napríklad moje sochárske dotvorenie Štrkoveckého jazera v Bratislave – úpravu jeho brehov pre lepší prístup k vode. Vytvoril som tu však aj 12 metrov vysokú plastikú – pútač, Ťavu – preliezačku, fontánu a drevené maxišachové figúry. Podieľal som sa aj na sochárskom dotvorení Sadu Janka

Vďačnosť a konanie dobra

Milí čitatelia, s radosťou môžeme konštatovať, že pandémia ustupuje. Počas tých niekoľkých mesiacov hygienických opatrení sme niektorí, aspoň v myslí, prišli k dvom významným stavbám našej obce. Ku kostolu a ku kaplnke.

Onedlho budeme v našom Kostole nanebovzatia Panny Márie sláviť hody. Bude to v polovici augusta, keď slávime slávnosť Nanebovzatia. Tento sviatok nám pripomína, že náš dom je v nebi. Tam putovala aj naša Matka Mária celý život. Hoci nebola uchránená od mnohých bolestí, získala večnú odmenu – bola vzatá do neba.

Druhou významnou stavbou obce je morová kaplnka. Je zasvätená svätému Róchovi, patrónovi chorých, a svätej Rozálii, patrónke talianskeho mesta Palermo, ktoré mala zachrániť od moru. Sme presvedčení, že túto kaplnku postavili naši predkovia z vďačnosti Bohu za koniec moru.

Verím, že nielen naše dôležité hygienické opatrenia, ale aj naša modlitba a príhovor svätého Rócha a svätej Rozálie, ako aj mnohé dobré skutky nám pomohli dostať sa z pandémie.

Ak som v minulom príspevku naznačil dôležitosť prosebnej modlitby, tak v tomto by som rád vyzval k modlitbe vďaky. Potrebujeme preja-

viť vďačnosť za dar zdravia a ústup vírusu. Poďakovať sa dá slovami, ale aj skutkami. Všimajme si teda tých, čo sú odkázaní na našu pomoc a navzájom si slúžme tak, ako o tom hovorí aj tento príbeh:

Policajt zbadal starenku, ktorá sa v parku zohla, niečo zdvihla, zabalila si to do šatky

a rýchlo strčila do vrečka. Potom sa ponáhľala preč. Policajtovi to bolo podozrivé. Zaiste našla nejaký zlatý prsteň, retiazku alebo niečo vzácne, keď v jej veku a s takou rýchlosťou si to zabalila a strčila do vrečka. Bol síce dosť ďaleko, ale tento detail mu neušiel. Ponáhľal sa teda za ňou. Babička kráčala úzkymi uličkami, až prišla do svojho domu. Policajt jej bol v päťach.

Keď už mala vstúpiť do dverí, dobehol ju a povedal jej stroho: „Vý ste v parku niečo našli, zabalili ste to do šatky, nehladali ste majiteľa, čiže: ukradli ste to!“ „Nič som neukradla,“ bránila sa starena.

Nakoniec vytiahla z vrečka šatku a podala mu ju. On ju otvoril a našiel tam črepiny skla. Zahanbený sa jej spýtal: „Prečo zbierate takéto smeti?“ Starinka automaticky odpovedala: „Veď, aby si nikto neublížil.“ Policajt od nej odišiel a poďakoval jej, že myslí na dobro druhých, možno úplne neznámych ľudí.

Milí čitatelia, budme vďační za všetko, čo máme. A ako poďakovanie za to všetko, konajme toľko dobra, koľko vládžeme. Teším sa na osobné stretnutia s vami, či už v kostole, v dedine na hodoch, pri organizovaní detských výletov a pri rozličných iných príležitostiach. V prípade akejkoľvek potreby som k dispozícii.

JÁN SITÁR, farár

Skalica je pjké mjesto

Skalica je pjké mjesto – spieval Janko Blaho, prvý slovenský profesionálny operný spevák a zberateľ záhoráckych pesničiek, rodák zo Skalice. Či je to naozaj tak, pôjdeme sa presvedčiť tento rok **9. septembra**. Sociálna komisia pripravila zájazd, na ktorý sa môžu občania po vyhlásení v miestnom rozhlase prihlásiť na obecnom úrade.

Skalica je okresným mestom najsevernejšieho okresu Trnavského kraja. Malebný kút severného Záhoria sa rozprestiera v časti Záhorskej nížiny a siaha až po úpätie Bielych Karpát v povodí rieky Moravy.

Priaznivé životné podmienky boli dôvodom intenzívneho osídlenia územia už od čias mladšej doby kamennej. Najstaršia písomná zmienka je z roku 1217.

Ludovít I. dal povýšiť skalickú osadu na slobodné kráľovské mesto 6. októbra 1372 v Trnave a dal ju opevniť murovanými hradbami. Zvyšky tohto obranného múru stoja miestami dodnes. Od prvej polovice 15. storočia bola Skalica významným strediskom hospodárskeho, kultúrneho a duchovného života širokého okolia.

V 17. storočí patrila Skalica medzi šesť najvýznamnejších a najväčších miest Slovenska a bola postavená na úroveň ďalších kráľovských miest – Bratislavy, Košíc, Trnavy, Bardejova a Prešova.

Spolok vinohradníkov – Bratstvo svätého Urbana, založený v 18. storočí v Skalici, bol dôkazom prekvitajúceho vinohradníctva. Výrazne sa Skalica zapísala do celonárodných dejín v druhej polovici 19. a začiatkom 20. storočia, keď sa stala pódou pre organizovanie národnoslobodzovacieho boja proti maďarizácii.

Skalica nie je počtom obyvateľov či rozlohou veľká, patrí skôr k menším slovenským mestám, čo sa však týka stavebných pamiatok, možno ju ich počtom priradiť k najväčším sídlam u nás.

V Skalici sa zachovalo do dnešnej doby šesť väčších kostolov, deväť menších sakrálnych stavieb (najvýznamnejšia je Rotunda svätého Juraja), štyri kláštory, zaujímavé svetské stavby (známy Jurkovičov dom), mestské opevnenie, unikátne námestie trojuholníkového tvaru.

Nie je veľa miest na Slovensku, kde je možné sledovať všetky známe stavebné slohy vrátane toho najstaršieho – románskeho. Skalické pamiatky túto jedinečnú možnosť ponúkajú.

EMÍLIA CZAGAŇOVÁ, predsedníčka sociálnej komisie

Rotunda sv. Juraja.

Kostol sv. Michala.

Secesný dom kultúry.

Deň detí v škôlke

Po dlhej prestávke sa deti vrátili do materskej školy. Bolo to práve v deň, keď všetky deti sveta oslavujú svoj sviatok. Pri príležitosti Medzinárodného dňa detí sme pre ne pripravili pestrý program. Slniečko nám doprialo krásne počasie, a preto sme mohli na našom školskom dvore privítať aj hostí. Boli to naši obľúbení Muzikanti fidlikanti. Deti potešili pekným, pestrým programom. Pre škôlkarov bola pripravená aj bublinková párty a veľa darčiekov. Tešili sme sa spolu s nimi, že na školskom dvore bolo opäť počuť radosť a smiech.

MONIKA MASAROVIČOVÁ, riaditeľka materskej školy

Škôlkari tretí vo výtvarnej súťaži

Keďže máme v našej materskej škole výtvarne a pracovne zručné deti, pravidelne sa zúčastňujeme na rôznych výtvarných súťažiach.

Aj tento rok sa skupinka detí veľkej triedy, menovite Stela Bartalská, Nina Stankociová, Elisabeth Klímová a Roman Kocík, pod vedením triednych učiteliek M. Masarovičovej a I. Frázovej, zapojila do výtvarnej súťaže s názvom Záchrana osôb z vodnej hladiny. A veru ich práca bola odmenená.

V piatok 5. júna v dopoludňajších hodinách do našej materskej školy zavítali zástupcovia Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Malac-

kách a Územného výboru Dobrovoľnej požiarnej ochrany Malacky. Vladislav Mati a Ján Húšek prišli deťom osobne odovzdať diplomy a výtvarný materiál za krásne tretie miesto v špeciálnej kategórii priestorová práca.

Deti boli šťastné, že sa ich práca páčila a našou snahou bude aj naďalej v nich rozvíjať predstavivosť, fantáziu, zručnosť a obrazotvornosť.

ANNA KORDOŠOVÁ, učiteľka materskej školy

Učíme deti chrániť prírodu

Ak sa chceme zaoberať prírodou, musíme si predovšetkým uvedomiť, čo to vlastne je. Základným kameňom environmentálnej výchovy by mala byť snaha o rozvoj kladného vzťahu k prírode. Formovanie pozitívneho vzťahu k prírode je iba začiatok cesty. Na získaných a upevnených postojoch bude iste jednoduché ďalej environmentálne stavať – pre učiteľa i pre deti.

Zážitkové aktivity sú veľmi významnou súčasťou procesu učenia, a práve v rámci prierezových tém ide o účinnú metódu osvojovania si dôležitých kompetencií. V prierezovej téme environmentálnej výchovy sa zážitkové aktivity uplatňujú ako jeden z ich najdôležitejších prostriedkov. Environmentálna výchova je výchovou k zodpovednosti za vlastné konanie. K prijatiu tejto zodpovednosti je nutné získať vzťah k životnému prostrediu a kompetencie k zodpovednému správaniu sa k nemu.

V piatok 5. júna sme spoločne s deťmi z našej materskej školy oslávili Svetový deň životného prostredia, a to rôznymi environmentálnymi aktivitami. Naši predškôlci sa formou hry dozvedeli, ako aj oni môžu prispieť k ochrane životného prostredia. Triedili sme odpad, oboznámili sme sa so separáciou prostredníctvom vláčička Separáčika, zbierali odpadky, učili sa šetriť vodou, rozprávali sme sa o rôznych formách pomoci.

Toto krásne tematicky ladené dopoludnie bolo zážitkom pre všetky deti. Na záver sme sa zoznámili aj s našimi novými spoločníkmi – húseničkami. Škôlkari si vypočuli poučný príbeh o tom, ako sa z nich stanú nádherné farebné motýle.

MONIKA MASAROVIČOVÁ, riaditeľka materskej školy

Kríza ukázala, čo má vo vzdelávaní význam

Keď sme v septembri na veľkom pódii pred základnou školou slávnostne víтали prváčikov, bolo to po dlhých rokoch prvý raz, čo tam s nami boli aj deti z majority obce. Nemohli sme tušiť, že práve v tomto pre nás a obec prelomovom školskom roku budeme len niekoľko dní po jarných prázdninách musieť školu zatvoriť.

Na začiatku nikto nevedel, na ako dlho. Jedna vec nám bola jasná: nemôžeme si dovoliť nechať deti bez kontaktu so školou, tak tie menšie, ako tie veľké, nemôžeme si dovoliť zaspáť ani deň. Pretože nejde len o vymeškanú látku, ale aj o povzbudzovanie detí, ktoré sa naraz ocitli v izolácii, o posilňovanie vedomia, že učiť sa má význam za každých okolností.

Naši učitelia zareagovali na situáciu naozaj rýchlo: snažili sa s deťmi denne spájať online. Začali im sprostredkovať učivo vo vlastných hravých videách cez youtube. Od začiatku mimoriadnej situácie sme sa usilovali zabezpečiť kontakt s každým dieťaťom prostredníctvom vzdelávacích modulov „Učím z domu“ a nadväzujúceho „Učím v teréne“. Zároveň sme pre deti od úvodu tvorili – väčšinou na mieru šité – učebné materiály a zadania, ktoré sme im pravidelne distribuovali.

Väčšina detí v komplikovanej situácii reagovala na materiály školy pozitívne a mala o učenie záujem. No, žiaľ, musíme konštatovať, že napriek snahe pedagógov a asistentov sa nám do dištančného vzdelávania nezapojilo deväť detí – za domáce vzdelávanie žiakov preberajú zodpovednosť rodičia.

V niektorých rodinách sme ďalej narážali na problém, že deti síce majú na časť dňa k dispozícii aspoň mobil, ale nemajú k dispozícii dostatok dát. Ak sme s nimi nechceli stratiť kontakt, museli sa z nás rýchlo stať fundraiseri a začali sme zbierať prostriedky na to, aby sme im mohli zabezpečiť internetové spojenie aspoň na pár týždňov.

Aj touto cestou chceme poďakovať občianskemu združeniu Deti humanity, niekoľkým jednotlivým darcom, ktorým na našej škole záleží a napokon Férovej nadácii O2. Rovnako priateľom z občianskych združení, ktoré so školou spolupracujú (OZ Francesco, Projekt Fórum, Človek v ohrození, Romano dživipen), obci a hlavne rodičom. Všetkým, čo pomáhali deťom a škole, aby tieto dni zvládli a aby to nebol stratený čas. Nikto z nich to v týchto mesiacoch nemal jednoduché.

Len čo to bezpečnostné opatrenia umožnili, prakticky v nasledujúci deň, škola odpovedala iniciatívou našich učiteliek prvého stupňa a zorganizovala – pri dodržaní predpísanej vzájomnej vzdialenosti a ďalších opatrení – v exteriéri vyučovanie pre malé skupiny detí, ktoré potom pokračovalo, až kým nebolo možné učiť vo väčších skupinách už v budove školy a prejsť napokon do normálneho režimu.

Hovorí sa, že každá kríza je zároveň príležitosť. Počuli sme to veľakrát. Naša škola sa musela niektoré veci naučiť okamžite. Kríza COVID-19 ukázala aj v nej, čo je pre vzdelávanie podstatné a na čom môžeme v budúcnosti stavať. Je to kompetencia vybrať z učebnej látky to najpodnetnejšie a najnosnejšie. A zo všetkého najviac je to radosť z kreativity detí

a zároveň učiteľov. Ale aj skúsenosť, že sme schopní navzájom sa chápať a držať spolu, pretože inak sa krízy zvládnuť

nedajú. Vďaka kríze si dokážeme viac užiť spoločné momenty.

tím pre rozvoj školy

Malí jaskyniari

Pre všetkých v našej základnej škole bola počas koronakrízy najnáročnejšia izolácia. Po uvoľnení opatrení sme preto s nadšením prijali iniciatívu zo strany rodičov a spoločne sme vyrazili do Borinky na Košariská. Návšteva jaskyne Sedmička je dlhoročnou tradíciou našej školy. V tomto školskom roku to bola druhá akcia s novými účastníkmi.

Začala sa už v chate na základni bratislavských jaskyniarov. Tam si deti i rodičia požičali špeciálne speleologické oblečenie, prilby, čelové lampy, gumáky a s očakávaním nepoznaného sme svorne vošli do jaskyne. Sprievodcom bol člen Slovenskej speleologickej spoločnosti a zároveň náš učiteľ biológie a chémie Marcel Adam.

Adrenalinová prechádzka v jaskyni bola pre nás zážitkom na celý život. Rodičia nezabudli pripraviť pre svoje deti občerstvenie a plnými dúškami sme si vychutnávali spoločne strávený čas v prírode Malých Karpát.

Foto: Zuzana Ondriašová.

TpRŠ

Foto: Zuzana Ondriašová.

Deň hodný zapamätania

Dvadsať piaty jún bol pre našu obec v niečom výnimočný. Prvýkrát po mnohých rokoch ukončili primárne vzdelávanie v našej základnej škole spoločne deti zo všetkých sociokultúrnych prostredí Plaveckého Štvrtka.

„Keď ste sa naučili čítať, písať a počítať, otvorili ste zázračné skrinky, a to, čo v nich nájdete, vás povedie v živote ďalej,“ bolo posolstvo zástupcu riaditeľky, matematikára Jána Fischera. Tieto prvé a najdôležitejšie skrinky naši štvrtáci a štvrtáčky v tomto roku definitívne pootvárali a naša základná škola začala s podporou Bratislavského samosprávneho kraja (BSK) novú tradíciu – podčiarkla prechod detí do sekundárneho vzdelávania slávnostným aktom.

Všetci malí absolventi a absolventky prvého stupňa spolu na pódiu auly Gymnázia Laca Novomeského v Bratislave – riaditeľka Korbelová osobitne ocenila každého z nich. Od septembra z nich budú žiaci a žiačky druhého stupňa. Slávnosť bola plná ďakovania – učiteľom a učiteľkám, riaditeľke, mamičkám – a spevu, dokonca aj v nemčine, ktorú sa od tohto školského roka deti učia.

„Chcel by som, aby ste si zapamätali túto chvíľu,“ povedal deťom starosta obce Radoslav Benkovič. „Zapamätajte si, že sme práve v tejto chvíli v Bratislave, sme v centre nášho regiónu, pretože naša obec je jeho súčasťou. Preto ste aj vy doma aj v Bratislave. Chcel by som, aby ste si zapamätali, ako tu v tejto chvíli stojíte vedľa seba

Foto: Ladislav Ďurkovič.

a aby to vo vás ostalo navždy. Spája vás vaša škola. Ste deťmi obce Plavecký Štvrtok, a ja som na vás právom hrdý,“ zdôraznil.

Každý štvrták a štvrtáčka dostali z rúk starostu medailu. Diplomy prišiel deťom odovzdať podpredseda BSK Mikuláš Krippel. Takto sa prihovoriť:

„Spolupráca a kontakty nášho BSK so Základnou školou v Plaveckom Štvrtku sa rozvinuli v rámci procesu spracovávania Koncepcie soci-

álnej inklúzie BSK na roky 2020 – 2030. Vďaka osobným kontaktom so žiakmi, učiteľským zborom i pomáhajúcimi organizáciami sme mali možnosť pozorovať uskutočňovanie výnimočného projektu na vašej základnej škole – projekte, ktorý možno nazvať ukázkovým príkladom inovatívneho prístupu v oblasti vzdelávania, ktorý má na zreteli predovšetkým právo každého dieťaťa na kvalitné vzdelávanie. Lebo to je podstata inkluzívneho vzdelávania: ide o proces flexibilný, s cieľom tvoriť prostredie, v ktorom je možné uspokojiť rôznorodé vzdelávacie potreby každého jedinca bez výnimky. Bez marginalizácie, vyčleňovania, porovnávania. V záujme úspechu a šťastia všetkých detí.

A práve toto sa deje na vašej škole. Snažíte sa začleniť do vzdelávacieho procesu deti z vašej obce bez rozdielu. Veľká vďaka a uznanie patrí vám, vážená pani riaditeľka, ako aj celému učiteľskému zboru, za to, že sa s obetavým nasadením a celým srdcom snažíte svojim žiakom poskytnúť nielen vzdelanie, ale aj pocit bezpečia. Snažíte sa vašou prácou dokázať, že každý žiak je výnimočný a dôležitý. Aj vďaka tomu sú žiaci schopní ukončiť primárne vzdelávanie. A vďaka tomu prispievate tiež k spájaniu oboch komunit vašej obce a k tomu, aby sa v budúcnosti všetci občania našej krajiny bez ohľadu na príslušnosť ku ktorejkoľvek sociálnej skupine cítili rovnocenní.“

TpRŠ

Misia našej základnej školy

Individuálny prístup k deťom je podmienka, bez ktorej sa dnes základné vzdelávanie nezaobíde. Všetky školy o ňom hovoria. Ale v základnej škole v Plaveckom Štvrtku o ňom skoro ani nehovoríme. Tu je totiž základom, na ktorom je všetko postavené. Je vo všetkom, čo sa učiteľia snažia svojim žiakom dať. Budete ho tu cítiť všade: je na chodbách, v triedach, v telocvični. V škole aj okolo nej. Je v metodike, v obsahu vzdelávania, v hodnotení.

Každé dieťa je pre túto školu jedinečné. A deti to rýchlo zistia, sme zvedaví na ich jedinečnosť. Vychádzame z presvedčenia, že to je hlavnou úlohou základnej školy: dať dieťaťu pravidlá a zároveň mu pomôcť objaviť a rozvinúť to najlepšie, čo v ňom je, povzbudiť záujem o svet, povzbudiť tvorivosť, odolnosť a vytrvalosť tým najúčinnnejším spôsobom – že v škole bude prijaté a obklopené pozornosťou.

To je možno dôvod, prečo sa k nám v posledných rokoch a mesiacoch hlási čoraz viac žiakov, predovšetkým prvého stupňa, vrátane detí, ktoré prichádzajú zo zahraničia. Ale nie je to jediný dôvod. Počnúc školským rokom 2019/2020 sme v spolupráci s Goetheho inštitútom otvorili už od prvého ročníka výučbu nemčiny, ktorá v regióne Záhoria doteraz chýbala. Práve tu je pritom nemčina jednou z dôležitých brán do sveta. Nemčinu v Plaveckom Štvrtku vyučujú učiteľky, pre ktoré je moderná výučba jazyka životnou výzvou a vášňou. Forma je dynamická, spevávajú a hrajú, deti napredujú rýchlo, a často ani nevedia, že sa učia.

„Deti potrebujú od rodičov dve veci: korene a krídla,“ napísal Johann Wolfgang Goethe pred dvesto rokmi. Korene a krídla sú tým, čo deti potrebujú v každých časoch, aby sa mohli pri-

Foto: Zuzana Ondriašová.

praviť na budúcnosť, tým viac dnes, keď jediné, čo o budúcnosti vieme, je, že v nej budú mať asi najväčšiu cenu tvorivosť, flexibilita, samostatnosť a zodpovednosť.

Deti potrebujú dostať korene a krídla od rodičov, ale aj od školy. Potrebujú objavovať, čo ich tvorí – počnúc svojou osobnou identitou, intímnu osobitosťou väzieb rodičov, starých rodičov, ich rodinných zvykov a tradovaných

príbehov cez kultúrne, duchovné tradície až po spolupatričnosť k regiónu, k celému Slovensku, k jeho dejinám a k celej Európe. Potrebujú pevné korene, ktoré im dajú sebavedomie – silu rásť, pracovať na sebe, vidieť svet z výšky a nestratiť sa v ňom.

MARTA ŠIMEČKOVÁ

Foto: Zuzana Ondriašová.

Po 40 rokoch sa vo Štvrtku narodilo bábätko

Ninko Rattay sa narodil v marci tohto roka priamo v Plaveckom Štvrtku mame Vierke a otcovi Marcelovi. Stal sa tak prvým rodeným Štvrtčanom po 40 rokoch. Posledný domáci pôrod bol totiž na území obce v roku 1979. Vierka sa o svoju skúsenosť podelila s našimi čitateľmi.

Kedy a prečo ste sa rozhodli pre pôrod v domácom prostredí?

Pôrod doma sme plánovali ešte pred tým, ako ku mne Ninko prišiel. Samozrejme, mali sme zadné dvierka, pre prípad, že by počas tehotenstva nebolo všetko v poriadku. Hlavný dôvod, prečo sme chceli rodiť doma, bol, že sme chceli byť spolu, v pokojnom prostredí. Chceli sme sa tiež vyhnúť zbytočným zásahom. Keďže takúto možnosť nám pôrodnice v súčasnosti neponúkajú, rozhodli sme sa pre pôrod doma.

Kto vás pri pôrode sprevádzal?

Ako sa blížil termín pôrodu, vyhladli sme si v okolí odborníka, ktorý by nám pri ňom asistoval. Pôrod doma je na Slovensku povolený, avšak ženám rodiacim doma nie je zabezpečená žiadna zdravotná starostlivosť počas pôrodu a šesťnedeľa. Asistencia pri pôrode mimo pôrodnice je pre slovenské pôrodné asistentky a lekárov nezákonná, preto prichádzajú k rodiacim ženám často pôrodné asistentky z Česka a Rakúska. Niektoré slovenské ženy sa preto rozhodnú pre pôrod bez odbornej asistencie a rodia doma samy, alebo s mužom. Čo ale máme aj my na Slovensku, sú dule a babice. Sú to ženy, ktoré nemajú zdravotnícke vzdelanie, ale často veľké množstvo kurzov a skúseností. Rozdiel medzi nimi je v tom, že zatiaľ čo dula je skôr psychická podpora ženy, babica zvládne vykonať aj niektoré zdravotnícke úkony. Rozhodli sme sa preto pre jednu pôrodnú babicu z nášho okolia, ktorá má dosť skúseností s domácimi pôrodmi (niekoľko mesáčne) a zároveň vybavenie na sledovanie bábätko v bruchu počas pôrodu.

Ako to celé prebiehalo? Neobávali ste sa možných komplikácií?

Okrem pravidelných prehliadok u lekára k nám od 30. týždňa chodila pravidelne pôrodná babica Lenka, ktorá dozerala na výsledky vyšetrení, otočenie plodu a na to, aby som sa o seba dostatočne starala a bola v pokoji. Radila mi, ako sa vyrovnáť s bežnými zdravotnými ťažkosťami v tehotenstve, interpretovala mi výsledky vyšetrení od lekára a mala dosť vedomostí aj o tom, ako riešiť problémy, na ktoré lekár nemal čas. Vytvorili sme si veľmi blízky, dôverný vzťah, čo mi neskôr pri pôrode naozaj pomohlo. V posledných týždňoch tehotenstva však bola na Slovensku vyhlásená mimoriadna situácia, takže vyhladky rodičiek na normálny pôrod sa úplne rozplynuli. Moje výsledky vyšetrení boli ukázkové, pôrodu doma teda nič nebránilo. Ninko sa narodil v našom malom domčeku pri jazere, 19. marca 2020 o 15.51 h. Narodil sa po veľmi vyčerpávajúcom, dvanásťhodinovom pôrode, úplne krásny, zdravý, nedotlačený a natoľko životaschopný, že sa okamžite prisal na prsník. Narodil sa v pokoji a pohodlí domova, v láske, bez stresov z presúvania, bez liekov, bez zbytočných zásahov a zdravotníckych úkonov a rovno do náručia maminky a nášho tatka. A práve môj muž bol pri domácom pôrode naozaj dôležitý a nápomocný. Zaisťoval teplo v dome, sterilizoval nástroje, zabezpečoval všetko potrebné a staral sa o mňa aj o Lenku, na rozdiel od pôrodu v pôrodnici, kde je otec často len bezbranným, nečinným pozorovateľom.

Foto: archív rodiny.

Keby ste mali rodiť ešte raz, vybrali by ste si opäť tento spôsob?

Určite by som sa rozhodla na základe výsledkov vyšetrení, veľkosti bábätko a priebehu tehotenstva. Ak by bolo so mnou aj s bábätkom všetko v poriadku, rodili by sme zase doma.

NŠ

Foto: archív rodiny.

Ninko s bratom.

Foto: archív rodiny.

ŠTVRTČANIA V ZAHRANIČÍ: Budúca lekárka videla svet, žiž chce na Slovensku

Silvia Hlavenková (23) sa narodila v Bratislave, no od malička býva v Plaveckom Štvrtku. Študuje medicínu na Univerzite Komenského v Bratislave a vďaka štipendiám prežila dva roky na študijných pobytotoch v zahraničí – rok v Španielsku a rok v Taliansku. Absolvovala tiež stáž v nemocnici v Nemecku a na Floride, v USA strávila aj jeden rok počas gymnázia. „Naša generácia má to šťastie, že na takéto pobyty dostane finančnú podporu, čo vyžaduje veľa papierovačiek, ale stojí to za to a som za to veľmi vďačná,“ hovorí. Po skončení štúdia by sa chcela stať očnou lekárkou.

Prečo ste sa rozhodli pre štúdium v zahraničí?

Mám staršiu a veľmi šikovnú sestru Zuzku, ktorá počas štúdia tiež absolvovala pobyty v zahraničí. A potom mám úžasných rodičov, ktorí ma, tak ako aj moja sestra, vždy vo všetkom podporovali. Obe nás viedli k tomu, aby sme sa čo najviac rozvíjali po všetkých stránkach a vyrástli z nás vzdelané a rozhladené ženy. Samozrejme, niekedy som sa hnevala – napríklad, keď som musela chodiť na hodiny klavíra, alebo nosiť domov výborné známky, či strúhať si ceruzky do školy... Ale teraz vidím, že disciplína a vedomosti sú kľúčmi, ktoré vám otvárajú v živote toľko dverí. Preto myslím, že to bolo celkovo domácim prostredím, že som videla sestru, ktorá si Erasmus veľmi pochvalovala, tým, že ma rodičia od malička podporovali v učení sa cudzích rečí, prihlásili ma na bilin-gválne nemecké gymnázium. Dali mi možnosť spoznať iné krajiny a kultúry a viedli ma k tomu, aby som si urobila na veci vlastný názor na základe mojich skúseností a nekopírovala slepo názory iných. Prispelo k tomu tiež to, že na medicínu ma prijali aj v Nemecku a keďže je to predsa len šesť rokov, napokon som zostala doma a rozhodla som sa, že si to vynahrádzam stážami a Erasmusom. Rodičia ma naučili, že nie je nič, čo by ste nezvládli a keď máte čo i len trošku strach či pochybnosti, treba tomu ísť v ústrety. Hoci to nie je vždy ľahké, musíte prekonať rôzne prekážky a premôcť sa, ten pocit, keď vidíte, že ste to zvládli – to je ozaj niečo špeciálne. A verte mi, ten pocit je stokrát mocnejší než všetky strachy, pochybnosti či obavy, čo ste mali predtým. Takže preto zahraničie, neznáma a nové výzvy. A aj preto, aby som lepšie spoznala samu seba a zistila, čo si vlastne o svete myslím ja.

V Španielsku ste strávili celý akademický rok, ako ste sa potom dostali do Talianska?

Keď som minulý rok študovala v Španielsku, zamilovala som si štúdium v zahraničí, pretože človeka neskutočne obohatí po všetkých stránkach. Zároveň som tam spoznala veľmi veľa talianskych študentov, s ktorými som sa skamarátila a keď prišlo na rozhodovanie, kde by som študovala ďalší rok, nebyť ich, tak by mi nikdy nenapadlo vybrať si práve Taliansko. Aj keď je táto krajina jednou z mojich srdcoviek, netrúfla by som si ísť tam študovať bez znalosti jej jazyka. Ale Talianom odvaha teda vôbec nechýba a po posmelení, že taliančina a španielčina sú si podobné, a preto nebude problém sa ju naučiť – ani neviem ako a ocitla som sa na rok v Taliansku.

Aké boli vaše začiatky v tejto krajine?

Taliansko je krajina plná kontrastov a moje začiatky veru neboli až také ružové, ako som si

Silvia Hlavenková.

Foto: archív S. Hlavenkovej.

predstavovala. V porovnaní so Španielskom bol naozaj problém zohnať ubytovanie, o to viac, ak pri hľadaní nie ste v ich krajine, a teda nemôžete prísť na obhliadku, nehovoriac o problémoch s dorozumením sa v inom než talianskom jazyku a taktiež o kvalite ubytovania. Na Slovensku si to málokto uvedomuje, ale naše nároky na čistotu,

„Rodičia ma naučili, že nie je nič, čo by ste nezvládli a keď máte čo i len trošku strach či pochybnosti, treba tomu ísť v ústrety.“

nábytok a celkovo na bývanie sú neporovnateľné s tým, s čím sa uspokojia napríklad v Taliansku. Keďže sa mi nepodarilo zohnať nič a semester sa už začínal, tak ma rodičia viedli do Talianska dúfajúc, že niečo nájdeme na mieste. Vcelku dobrodruž-

stvo. Mala som ale šťastie, lebo jedna moja kamarátka, Talianka, mi počas toho, ako sme boli na ceste, dohodla na večer obhliadku. Byt bol v dosť zlom stave, ale keď som povedala, že si to premyslím, tak mi bolo vysvetlené, že nič lepšie nenájdem, a tak som tam zostala. Pred vybalením som sa pustila do veľkého upratovania, ktoré bolo viac než potrebné, a po pár dňoch som zistila, že chrobáčky, čo som z času na čas našla, sú vlastne mini šváby... Po pár mesiacoch som sa ich však zbavila. Podobných situácií bolo viacero, ale pretože nikto po anglicky nevedel, veľmi mi to pomohlo naučiť sa po taliansky.

V čom vidíte hlavné rozdiely oproti životu na Slovensku?

Páči sa mi, že Taliani sú hrdí na svoj národ. Nech je to u nich hocijako, lebo niektoré veci fungujú lepšie, niektoré horšie ako u nás, oni sú jednoducho hrdí a pred cudzincom si dvakrát

rozmyslia, či povedať na ich krajinu niečo negatívne. Myslím, že nám na Slovensku toto trošku chýba. Je mi to aj ľúto, lebo čím viac vidím zo zahraničia, tým viac si uvedomujem, že my sa určite nemáme za čo hanbiť, že podmienky na podnikanie a uplatnenie sa u nás vôbec nie sú zlé. Taktiež úroveň vzdelania a všeobecný prehľad o svete sú u nás naozaj dobré. Verím, že táto a ďalšie generácie využijú potenciál Slovenska, nebudú utekať preč a podarí sa nám vybudovať si väčšie a silnejšie národné povedomie. Okrem tohto je rozdiel v tom, že Taliani akosi viac berú život tak, ako príde. Asi to bude aj ich nárokmi, ktoré sú vysoké, pokiaľ ide o jedlo, ale zase nepotrebujú mať hrbu oblečenia, najviac tip-top uprataný dom, veľkú záhradu, značky a celkovo si nepotrpia až tak na to, čo si o nich pomyslia susedia či ľudia na ulici, nepotrebujú sa ukazovať. Stačí im málo, ale kvalitných vecí, spoločnosť blízkych a priateľov, spoločné obedy/večere a espresso, čo do seba rýchlo „na stojáka“ šupnú a utekajú si ďalej po svojom.

V talianskom meste Parma.

S kamarátkou Elisou.

A mne je to sympatické. Ale zase nemožno ich brať tak, že by im bolo všetko ukradnuté. Je tam ťažký život, človek sa musí naozaj obracať, aby si slušne zarobil, dane sú vysoké, ceny potravín a celkovo života tiež nie sú nízke. No myslím, že tie večery pri vínu s priateľmi sú taká ich psychoterapia, čo ich zase nakopne.

V ktorej zo všetkých krajín, kde ste študovali či stážovali, ste sa cítili najlepšie?

Pre mňa je každá jedna krajina krásna. Každá má svoje plusy aj mínusy a každá stojí za to, aby ste ju navštívili. Čo je pre mňa ale najdôležitejšie, aby som sa cítila dobre, sú ľudia, ktorých stretnem a s ktorými trávim čas. A mám to šťastie, že všade, kde som bola, som si našla blízke kamarátky, s ktorými som dodnes v kontakte a stretávame sa, čo je krásne. V Taliansku som sa zo začiatku necítila až tak dobre, pretože tento rok tam v porovnaní s predchádzajúcimi neskutočne pršalo a celkovo som mala problémy s bývaním. Ale napokon som aj tam spoznala úžasných ľudí a hoci som tam vzhľadom na situáciu pobudla krátko, zamilovala som si moje malé mestečko a trhá mi srdce predstava, že už tam nebudem bývať. No a minulý rok v Španielsku bol neskutočný, a to hlavne vďaka mojej španielskej kamarátke Elise s naozaj zlatým srdcom, ktorá je tu vždy pre mňa, ešte aj teraz. V ostatných krajinách som strávila tak mesiac, alebo som mala ešte len šesťnásť rokov, čiže sa mi ich ťažko porovnáva s mojimi ročnými a nedávnymi pobytmi. Všade som sa však cítila výborne, všetko to boli veľmi obohacujúce pobyty, stáže aj z medicínskeho hľadiska a som vďačná za všetky skúsenosti, čo som vďaka nim dostala. No keď sa tak zamyslím, nie som si istá, či by som bola komfortná s úplným adoptovaním si spôsobu života v týchto krajinách. Určite sú nejaké aspekty ich života, ktoré som si osvojila, ale moje slovenské harmonogramy sú jednoducho moja alfa a omega.

Aký máte vzťah k Plaveckému Štvrtku?

Domov sa vždy rada vraciam. Aj keď od šiestich rokov chodím do školy v Bratislave, na škôlku tu mám naozaj dobré spomienky. Pamätám si, keď môj život pozostával z našej ulice a cesty k budove škôlky, ktorá sa mi zdala byť naozaj ďaleko. A kostol, ten už bol hádam na konci sveta. Taktiež potraviny u Hračkovcov boli mojou srdcovkou, hlavne preto, že som vždy využila pohľad maminky a šikovne si vypýtala „šáteček plný džemem“. Síce sú z nich dnes zachované už len obvodové múry, ale táto spomienka mi ešte jasne bliká v hlave. Tiež mám rada naše lesy a Pieskovňu, na ktorej som ako malá strávila

nejedno leto a cestu k jazeru s nafukovačkou som dobre že nešprintovala. Keď som teraz doma, chodievam behávať aj k jazeru a do lesa; dosť sa to mení a v porovnaní s tým, aké to bolo, keď som bola malá, je to na nespoznanie. Okolo jazera je už hádam viac domov než šišiek, ale taká je asi doba, hlavné je, že sa tam ešte ako-tak zachovala tá magická energia, pre ktorú sa tam rada vraciam.

Čo vám v cudzine z domova najviac chýbalo?

Všade to bolo niečo iné. Keď som bola mladšia, tak to bola hlavne rodina a rodičovská láska. Byť zrazu v šestnástich rokoch sama v inej krajine a na rok bolo zvláštne. Ale napokon som si zvykla, našla som si kamarátov a okrem toho tam bolo toľko detí z iných krajín v tej istej situácii, že sa mi to po chvíľke zdalo byť normálne a bola som tam šťastná. Pamätám si však, aké bolo čudné, keď ma prišli po deviatich mesiacoch pozrieť rodičia a maminka ma z času na čas napríklad pohladkala po ruke. Je neskutočné, ako si vie človek odvyknúť od takýchto láskyplných gest. Na stážach som bola v nemocnici, čiže to je úplne iný život. Ráno vstať, celý deň robiť a večer oddychovať. Taká malá ukážka pracovného života. Takže som nemala ani čas, aby mi niečo chýbalo. No a na Erasme, ak mám byť úprimná, to bolo asi

„Pamätám si, keď môj život pozostával z našej ulice a cesty k budove škôlky, ktorá sa mi zdala byť naozaj ďaleko.“

jedlo. Ako v Španielsku, tak aj v Taliansku, čo by ste asi neočakávali a možno som jediná na svete, ale žiť na pizzu a cestovinách nie je nič pre mňa. Z talianskych jedál však milujem napríklad ich syry, šunky a výborne vedú pripraviť aj rybu či zeleninové jedlá. V španielskej kuchyni mi chýbala zelenina a ovocie. V oboch krajinách mi zároveň chýbali slovenské stravovacie návyky, pokiaľ ide o čas. Južania radi večerajú vcelku neskoro a raňajkujú málo, ak vôbec. Ja som zvyknutá na úplný opak. Samozrejme, aj v tomto období mi chýbala moja rodina. Je to fajn, žiť si tak slobodne a sám, ale predsa len je to iné, keď

Univerzita na Floride.

S rodinou v španielskej Zaragoze.

ste niekde, kde nemáte svoje zázemie. Môžete mať priateľov, koľko chcete, ale nakoniec je to práve vaša najbližšia rodina, čo je pri vás vždy a podrží vás v každej situácii.

Ako prebiehajúca pandémia koronavírusu ovplyvnila vaše štúdium?

Mala som šťastie, že som sa vrátila domov ešte na začiatku, predtým, než v Taliansku začali pribúdať prípady a celú situáciu som sledovala odtiaľto. Čiže celý druhý semester som absolvovala online, ako prednášky, tak aj skúšky. Chvíľku to trvalo, kým sa v škole zorganizovali, ale nakoniec všetko vcelku dobre fungovalo. Musím však pochváliť Univerzitu Komenského, pretože keď som porovnávala, ako to išlo u slovenských spolužiakov, treba povedať, že Univerzita Komenského reagovala rýchlejšie a veci, čo v jej prípade už fungovali, v Taliansku predstavovali študentom neskôr a ako prevratnú novinku. Ale treba podotknúť, že oneskorenie mohlo byť aj z dôvodu, že takmer všetci tamojší profesori sú doktorí a boli preťažení pomáhaním v nemocnici.

Plánujete v budúcnosti žiť v zahraničí?

Ako som už spomenula, čím viac vidím zahraničie, tým viac si vážim Slovensko a rodinné zázemie. Možno nemáme takú bohatú históriu alebo svetoznáme mestá, ale naša krajina je naozaj krásna, a hlavne má neskutočný potenciál. Ja som s mojím životom na Slovensku veľmi spokojná. Má úžasnú polohu vo svete, za chvíľku ste všade, kde by ste len chceli a to zázemie je na nezaplatenie. Nech idete, kam chcete, vždy budete cudzincem; samozrejme, sú aj výnimky, aby som nehádzala všetkých do jedného vreca. Preto nie, neplánujem žiť v zahraničí, aj keď život je nevyspytateľný.

Odkaz zo starého domu

Karol a Lenka Jušíkovci sa do našej obce prisťahovali v roku 2017. Na ich pozemku stál starý rozpadávajúci sa domček z pálenej i nepálenej tehly. Začiatkom mája tohto roka sa rozhodli, že je načase ho odstrániť.

Pri búracích prácach natrafili na nečakaný nález. V dutine stien bola uložená fľaša s odkazom, zbraň a pozdravný list z roku 1926.

Dom bol postavený v roku 1906 manželmi Štefanom a Afrínou Jarcoými. Tí ho v roku 1936 prerábali a pri tejto príležitosti sa rozhodli ukryť do stien odkaz. Nezabudli pri tom ani na nových majiteľov a v odkaze želajú: „Nech mu dá pán Boh zdraví, do bude ten dům válať.“

Manželom Jušíkovcom sa podarilo spojiť s dcérou Štefkou, ktorá mala v čase prestavby domu osem rokov. Dnes má 92 a stále žije v Plaveckom Štvrtku. Jej sestra, Stanka, má dnes 94 rokov. O ukrytom odkaze vedeli, no netušili, kde presne je uložený.

Zbraň, ktorú našli spolu s odkazmi, odniesli noví majitelia na políciu. Podľa odhadov je z roku 1860 a po vrátení z polície majú v pláne odovzdať ju do múzea.

Dom v pôvodnom stave.

Foto: archív manželov Jušíkovcov.

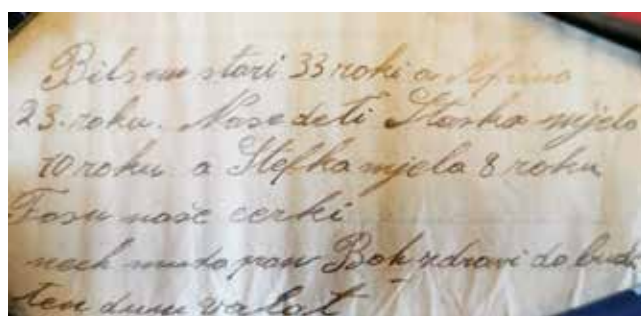
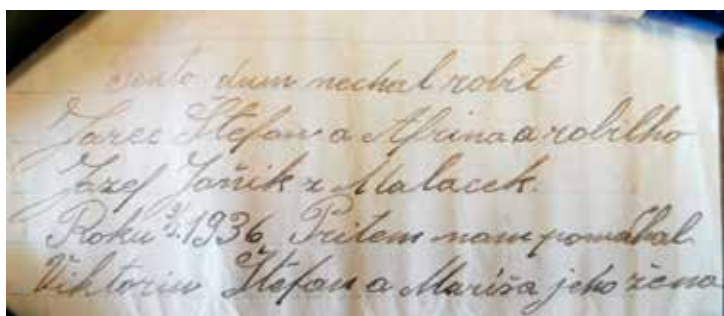
NŠ

Zbraň z roku 1860.

Stena, v ktorej boli uložené odkazy.

Odkazy z roku 1936.

Objavená história

Minulý mesiac sa podarilo objaviť vzácny dokument z histórie futbalu v našej obci. Ide o oficiálny doklad zo sezóny 1945/1946, kedy naše družstvo zvíťazilo vo svojej súťaži. Myslím si, že základ družstva tvorili hráči zo zachovanej fotografie z roku 1943. Zaspomínajte tak na svojich rodákov, ktorí aj v ťažkých vojnových rokoch reprezentovali našu obec.

MILOŠ SLÁDEČEK, tajomník OŠK

ZPava : Snopek Vincek, Danihel Štefan, Klačka Augustín, Fila František, Fila Ľudovít, Ort-Šnep Martin, Krajčír Jozef, Kimlička Karol, v pokľaku: Vlček Rudolf, Šiša Pavol, Zedníček Felix.

Po korona prestávke znovu na futbal

Naša zimná príprava sa začala 18. januára a jej prvá fáza prebiehala v domácich podmienkach do 11. februára. Potom nasledovalo štvordňové sústredenie v Skýcove a od 18. februára sa chlapci pripravovali doma na prvý majstrovský zápas jarnej časti, ktorý mali odohrať 21. marca o 15. hodine v Jablňovom.

Po dlhom čakaní, ako sa vyvinie pandémia, bola napokon aj naša súťaž ukončená a v platnosti pre ročník 2019/2020 zostávajú výsledky po jesennej časti. Naše družstvo tak skončilo na siedmom mieste.

Po uvoľnení opatrení sme opäť začali s pozvoľným tréningovým procesom od 5. do 27. júna a od 14. júla spustíme prípravu na nový ročník. Ten by mal odštartovať 15. augusta domácim hodovým zápasom. Predtým odohráme aj niekoľko prípravných zápasov, o ktorých vás budeme informovať formou obecného rozhlasu.

Realizačný tím zostal naďalej pracovať v tomto zložení: tréner Štefan Valent, vedúci družstva Dominik Hrzíč a masér Stanislav Timčo.

S akým kádrom sa postavíme do súťaže, je zatiaľ neisté, lebo ešte nevieme, kto všetko bude chcieť a môcť za naše družstvo hrať. Hostovanie ukončil brankár Lubomír Ondrovič z Lozorna. Pre zranenie ukončil futbalovú kariéru Michal Beňa. Dušan Piaček, Šimon Moroz a Miro Beňa sú po operácii a Samuel nemohol pricestovať z dôvodu uzavretia krajiny.

Novými hráčmi v našej zostave by mali byť Samuel Gombár, ktorý sa vracia do futbalu po zranení, Dominik Mífek z FC Baník Prievidza, Rastislav Jurčišin z Bardejova a Marek Salay z Lamača. V rokovaní sú ešte príchody Daniela Müllera zo Žolíka Malacky a v štádiu riešenia je aj vybavovanie pobytu pre Samuela a Babalolu z Nigérie.

Tréner má zatiaľ k dispozícii tento káder hráčov:

- STANISLAV Filip – brankár, 21 rokov, odchovanec ŠK Lozorno, hráč Plaveckého Štvrtka
- MÍFEK Dominik – brankár, 20 rokov, na hosťovaní z FC Baník Prievidza
- KUČH Valter – obranca, 31 rokov, domáci odchovanec, hráč Plaveckého Štvrtka
- VAŠKOVIČ Samuel – obranca, 25 rokov, odchovanec ŠKP Bratislava, hráč Plaveckého Štvrtka
- HAULÍK Tomáš – obranca, 33 rokov, odchovanec ŠKO Miloslavov, hráč Plaveckého Štvrtka
- JUROVÝCH Lukáš – obranca, 34 rokov, domáci odchovanec, hráč Plaveckého Štvrtka
- JURČIŠIN Rastislav – obranca, 25 rokov, na hosťovaní z Bardejov – Dlhá Lúka
- ŽARNAY Jakub – obranca, 26 rokov, na hosťovaní z FK Furča Haniska
- KLECH Martin – záložník, 37 rokov, odchovanec Plaveckého Štvrtka
- MATOVIČ Denis – záložník, 24 rokov, odchovanec ŠKP Bratislava, hráč Plaveckého Štvrtka

- JAMTS Michal – záložník, 28 rokov, odchovanec ŠK Demänová, hráč Plaveckého Štvrtka
- LISÝ Tomáš – záložník, 19 rokov, na hosťovaní z FC Zohor
- PIAČEK Dušan – útočník, 38 rokov, odchovanec FC Zohor, hráč Plaveckého Štvrtka
- KINČOK Boris – útočník, 21 rokov, odchovanec ŠK Láb, hráč Plaveckého Štvrtka
- SALAY Marek – útočník, 22 rokov, na hosťovaní z FC Lamač

Skončí opäť mládež?

Bohužiaľ sme po skončení tohto ročníka museli skonštatovať, že nám v družstve prípravky zostalo len päť detí, ktoré chcú ešte hrať futbal. Tým pádom ich už nemôžeme prihlásiť do súťaže a Plavecký Štvrtok opäť vymizne z mapy mládežníckeho futbalu. V čase pandémie sa mi nepodarilo zložiť ako náhradu nové družstvo, a tak chcem apelovať na rodičov detí narodených v rokoch 2013 až 2015, aby ma kontaktovali a aby sme tieto deti priviedli k pravidelnému športovaniu formou futbalových tréningov. Lebo bez podpory rodičov ešte žiadne futbalové družstvo mládeže nevzniklo.

MILOŠ SLÁDEČEK

Konečná tabuľka V. liga seniori 2019/2020

1	ŠK LOZORNO, FO	12	8	2	2	45:11	26
2	FK Jablonové	12	7	4	1	25:10	25
3	FC Malacky B	12	7	3	2	40:24	24
4	FC Družstevník Budmerice	12	7	1	4	33:23	22
5	TJ Slovan Viničné	12	7	1	4	26:23	22
6	TJ Slovan Vištuk	12	5	3	4	33:25	18
7	OŠK Plavecký Štvrtok	12	5	0	7	29:32	15
8	Futbalový klub Dubová	12	4	3	5	16:21	15
9	FK CINEMAX Dolany	12	4	2	6	26:35	14
10	FC Slovan Modra	12	3	3	6	23:25	12
11	FC SLOVAN Častá	12	3	2	7	22:30	11
12	ŠK Šenkvice	12	2	4	6	17:32	10
13	Grinavský futbalový klub 1923	12	2	0	10	13:52	6

Športovci na brigáde

Počas nútenej prestávky sa naši futbalisti zúčastnili na obecnej brigáde ku Dňu Zeme. Čistili les pri štadióne a okolo celej trasy Mravenčárskej míle. Vyzbierali spolu asi dvadsať vriec odpadu. S časťou úlohu si spravili fotku na pamiatku.

MILOŠ SLÁDEČEK

